

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΜΟΥ
ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ ΑΡΙΘ. 100
ΑΘΗΝΑΙ Τ. 131

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣ

ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑΣ

1825 - 1975

ΑΘΗΝΑΙ 24 ΜΑΡΤΙΟΥ 75

ΣΕΙΡΑ ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
ΔΙΑ ΤΗΝ «150ΕΤΗΡΙΔΑ ΑΠΟ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ
ΤΟΥ ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑ»

ΚΛΑΣΕΙΣ - ΠΟΣΟΤΗΤΕΣ - ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

1. Δραχμαὶ 4 — Τεμάχια 8.000.000
«Μυστική Συνέλευσις Βοστίτσας» (Ἰανουάριος 1821)
2. Δραχμαὶ 7 — Τεμάχια 5.400.000
«Γρηγόριος Δικαῖος-Παπαφλέσσας» (Μανιάκι
Μαΐος 1825)
3. Δραχμαὶ 11 — Τεμάχια 600.000
«Ἅγιοι Ἀπόστολοι Καλαμάτας » (23 Μαρτίου 1821)

ΛΟΙΠΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

ΣΧΕΔΙΑΣΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ: Ὑπὸ τῶν καλλιτεχνῶν Παναγιώτου Γράββαλου καὶ Βασιλικῆς Κωνσταντινέα.

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ: 26 × 36,5 χιλιοστὰ εἰς φύλλα τῶν 50 τεμαχίων.

ΜΕΘΟΔΟΣ ΕΚΤΥΠΩΣΕΩΣ: Πολυχρωμία Offset.

ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ: Γραφικαὶ Τέχναι «Ἀσπιώτη-ΕΛΚΑ» Α.Ε.
Ἀθῆναι.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ \$ 1 = 29,85 δραχμαὶ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

Τὰ γραμματόσημα θὰ τεθοῦν εἰς κυκλοφορίαν τὴν 24ην Μαρτίου 1975 καὶ θὰ πωλοῦνται μέχρι καὶ τῆς 23ης Μαρτίου 1976, ἐκτὸς ἐὰν ἤθελον ἐξαντληθῆ ἑνωρίτερον.

ΦΑΚΕΛΟΙ ΠΡΩΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

Θὰ ἐκδοθοῦν εἰκονογραφημένοι φάκελοι πρώτης ἡμέρας κυκλοφορίας, οἱ ὅποιοι θὰ διατεθοῦν ἀντὶ δραχμῶν 24 ἕκαστος, ἤτοι δύο δραχμὰς ἐπὶ πλέον τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας τῶν ἐπ' αὐτοῦ γραμματοσήμων.

Οἱ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοιούτων φακέλων δύνανται νὰ ἐνεργήσουν σχετικὴν προεγγραφὴν εἰς τὰ κατὰ τόπους Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα μέχρι καὶ τῆς 10ης Μαρτίου 1975.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὴν 10ην Μαΐου 1975 θὰ τεθῆ εἰς κυκλοφορίαν ἡ ἀναμνηστικὴ σειρά «EUROPA — CEPT 1975» ἐκ τριῶν κλάσεων δραχμῶν 4 - 7 καὶ 11.

Προεγγραφαὶ διὰ φακέλους πρώτης ἡμέρας κυκλοφορίας τῶν γραμματοσήμων τούτων, ἕκαστος τῶν ὁποίων θὰ διατίθεται ἀντὶ δραχμῶν 24, θὰ ἐνεργηθοῦν ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὰ κατὰ τόπους Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα ἀπὸ τῆς 10ης μέχρι καὶ τῆς 24ης Ἀπριλίου 1975.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣ - ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑΣ

(Ἐπί τῇ 150ῃ ἐπετείῳ τοῦ θανάτου του)

Ἡ ἱστορία τοῦ Ἀγῶνος προβάλλει ἐπαξίως τὴν ἀδρᾶν προσωπικότητα τοῦ Γρηγορίου Δικαίου - Παπαφλέσσα, ὁ ὁποῖος διὰ τῆς πατριωτικῆς του δράσεως καὶ τῆς ὑπερτάτης θυσίας του κατέλαβεν ἐπιφανεστάτην θέσιν μεταξὺ τῶν ἡρώων τοῦ 1821, παρὰ τὰ ἀνθρώπινα ἐλαττώματά του καὶ τὰς συναφεῖς ἀδυναμίας του.

Ἀνήκει καὶ οὗτος εἰς τὸ ἱερὸν τάγμα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, τὸ ὁποῖον κατὰ μὲν τοὺς αἰῶνας τῆς δουλείας εἰς τὸν Ὀθωμανὸν κατακτητὴν ἐπεδόθη μετὰ ζήλου εἰς τὸν διαφωτισμὸν τοῦ Ἔθνους καὶ εἰς τὴν ἐξάπλωσιν τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας, ἐν γνώσει ὅτι ἐξ αὐτῆς θὰ προήρχετο κατὰ κύριον λόγον ἡ ἐθνικὴ ἀναγέννησις, κατὰ δὲ τοὺς χρόνους τῆς μεγάλης ἐπαναστάσεως ἀνέλαβε πνευματικούς καὶ πολεμικούς ἀγῶνας, ἐνέβαλεν ἐνθουσιασμὸν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ θρησκευόντος λαοῦ καὶ προσέφερε παντοίας θυσίας εἰς τὴν πολεμικὴν προσπάθειαν τοῦ γένους.

Ἐγεννήθη τὸ 1788 εἰς τὸ χωρίον Πολιανὴ τοῦ πρ. δήμου Ἀμφείας ὑπὸ τοῦ Δημητρίου Δικαίου καὶ τῆς Κωνσταντίνας τὸ γένος Ἀνδρώνη καὶ ἤκουσε τὰ ἐγκύκλια μαθήματα εἰς τὴν διάσημον σχολὴν τῆς Δημητσάνης. Ἀποφοιτήσας ἐκάρη μοναχὸς περὶ τὸ 1816 καὶ ἐμόνασε κατὰ πρῶτον εἰς τὴν παρὰ τὴν Καλαμάταν μονὴν Βελανιδιάς (Παναγίτσα) καὶ μετέπειτα εἰς τὴν μονὴν Ρεκίτσας.

Ἐκεῖ, ὁ Παπαφλέσσας παρουσίασε τὰ πρῶτα δείγματα τοῦ ἀγωνιστικοῦ του πνεύματος καὶ τῆς εὐφυΐας του. Συγκρουσθεὶς πρὸς ἰσχυροὺς Τούρκους χάριν τῶν κτημάτων τῆς μονῆς του, ἐγκατέλειψε τὴν Πελοπόννησον καὶ μετέβη εἰς Ζάκυνθον, ὅπου συνεδέθη μετὰ τοῦ Θεοδώρου Κολοκοτρώνη, εἶτα δὲ κατέληξεν εἰς Κωνσταντινούπολιν (1817), ὅπου ἠῤῥησε τὴν μόρφωσίν του, διηύρηνε τὰς γνωριμίας του καὶ τῇ βοήθειά του συνοδικοῦ μητροπολίτου Δέρκων — Πελοποννησίου καὶ τούτου — ὠνομάσθη ἀρχιμανδρίτης.

Τὸν Ἰούνιον τοῦ 1818 ἐμύθη ὑπὸ τοῦ Ἀναγνώστη Παπαγεωργίου (Ἀναγνωσταρᾶ) εἰς τὸ μυστικὸν τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας καὶ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἱερέως. Οἱ ἐν Κωνσταντινούπολει φιλικοί, ἐκκλησιαστικοί καὶ πολιτικοί, ἐκτιμῶντες τὴν δραστηριότητα καὶ τὰ λοιπὰ προσόντα τοῦ Παπαφλέσσα, ἀνέθεσαν εἰς αὐτὸν ἔργον σοβαρὸν καὶ ὑπεύθυνον· οὐδ' ἀνέμενεν ἄλλωστε ὁ φιλόδοξος ἀρχιμανδρίτης ὑποκίνησιν ἄλλοθεν διὰ νὰ ἀποδυθῆ μετὰ φανατισμοῦ εἰς τὸ ἔργον τῆς διαδόσεως τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας καὶ τῆς προπαρασκευῆς τῆς ἐθνικῆς ἐξεγέρσεως. Ἀπὸ τῆς 25 Αὐγούστου μέχρι τῶν ἀρχῶν Ὀκτωβρίου 1818 ἐμύησε σημαίνοντας Ἕλληνας, εἶτα δὲ ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ Πατριαρχικοῦ ἐξάρχου μετέβη εἰς τὰς Παραδουναβίους Ἡγεμονίας διὰ νὰ μελετήσῃ τὴν ἐκεῖ κατάστασιν. Περιερ-

χόμενος τὰς Ἑλληνικὰς κοινότητας ἐμύησεν εἰς Ἴσμαήλιον καὶ Γαλάζιον πολλοὺς ὁμογενεῖς, ἐν Βουκουρεστίῳ δὲ ἦλθεν εἰς μυστικὴν συνεννόησιν μετὰ τῶν ὀπλαρχηγῶν Γεωργίου Ὀλυμπίου καὶ Ἰωάννου Φαρμάκη, μετὰ τῶν ὁποίων συνυπέγραψεν ἔνορκον ἀδελφικὸν δεσμὸν περὶ συνεργασίας ἐν περιπτώσει πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἐκεῖ ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τοῦ Παναγιώτου Ἀναγνωστοπούλου μέλος τῆς Ἀρχῆς ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ΑΜ. Ἐκτοτε, συμπράττων καὶ μετὰ τοῦ Γεωργίου Λεβέντη, εἰργάσθη εἰς γενικὰ θέματα τῆς Ἑταιρείας καὶ ἔλαβε μέρος εἰς τὴν προσπάθειαν προσεταιρισμοῦ τοῦ ἡγεμόνος τῶν Σέρβων Μιλόσ Ὀμπρένοβιτς.

Προκαλέσας ὑποψίας λόγῳ τῆς ἐντόνου δράσεώς του εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἡγεμόνος Ἀλεξ. Σούτσου ἠναγκάσθη νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἀλλ' ἐκεῖ, προδοθεὶς, διέτρεξε τὸν ἔσχατον κίνδυνον.

Τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1820 συνηντήθη εἰς Ἴσμαήλιον μετὰ τοῦ Ἀλεξ. Ὑψηλάντου, παρὰ τοῦ ὁποίου ἔλαβε τὴν ἐντολὴν νὰ κατέλθῃ εἰς Πελοπόννησον, διὰ νὰ προετοιμάσῃ τὸν ἀγῶνα μέχρι τῆς καθόδου τοῦ ἰδίου τοῦ Ὑψηλάντου. Πράγματι δέ, ἀφοῦ διωρίσθη Πατριαρχικὸς ἑξαρχος διὰ τὴν Πελοπόννησον, κατήλθε μέσῳ Κυδωνιῶν εἰς Ὑδραν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Πελοπόννησον, ὅπου μετὰ καταπληκτικῆς δραστηριότητος καὶ ἐπιδεξιότητος ἐξετέλεσε τὴν ἐντολὴν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου. Ἐὰν ἡ ἐξέγερσις εἰς Πελοπόννησον δὲν ἐξέσπασε συγχρόνως πρὸς τὸ κίνημα τοῦ Ὑψηλάντου εἰς τὰς Ἡγεμονίας, τοῦτο δὲν ὀφείλεται βεβαίως εἰς τὴν ἀδράνειαν τοῦ φλογεροῦ ἐκείνου πατριώτου.

Ἡ μυστικὴ συνέλευσις τῶν προκρίτων εἰς Βοστίτσαν (Αἴγιον) ἡ γενομένη περὶ τὰ τέλη Ἰανουαρίου 1821, φέρει κυρίως τὴν σφραγίδα τοῦ Παπαφλέσσα. Ἐκεῖ ἀνεμετρήθη μὲ τοὺς προκρίτους τοῦ Μορέως καὶ ἠγωνίσθη νὰ τοὺς πείσῃ, ὅτι ἐπείγει ἡ ἔναρξις τῆς ἐπαναστάσεως. Ἀλλ' οὗτος, ἀπομονωθεὶς ἐν Πελοποννήσῳ, δὲν ἐγνώριζε τὰς ὑστέρας ἀποφάσεις τοῦ Ὑψηλάντου, δι' ὃ καὶ ἠδημόνει καὶ ἡσχαλλε μὴ βλέπων τὸν Γενικὸν Ἀρχηγὸν νὰ ἐμφανίζεται εἰς Πελοπόννησον, ὅπου εἶχεν ἤδη κυριαρχήσει τὸ πνεῦμα τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας καὶ ἔγινεν θεῖα πνοὴ ἡ κινητήριος δύναμις, ἡ ὁποία ὤθησε τὸν λαὸν εἰς τὴν ἐπανάστασιν. Πρὶν ἀκόμη σημάνουν οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν κατὰ τὴν 25 Μαρτίου, εἶχεν ἤδη ἀρχίσει εἰς τὴν Πελοπόννησον ὁ ἀπελευθερωτικὸς ἀγὼν, μεταξὺ τῶν ἡγετῶν τοῦ ὁποίου ἀπαντῶμεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὸν φλογερὸν ἀρχιμανδρίτην. Ἐπιππος, φέρων περικεφαλαίαν καὶ φουστανέλλαν εἰσήλθε μετὰ τοῦ Κολοκοτρώνη καὶ τοῦ Πετρόμπεη καὶ τῶν ἄλλων ὀπλαρχηγῶν εἰς τὴν Καλαμάταν τὴν 23 Μαρτίου 1821 καὶ ἔλαβε μέρος εἰς τὴν δοξολογίαν, ἡ ὁποία ἐψάλη εἰς τὸ ναῦδριον τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει τῆς πόλεως.

Ἐκτοτε μετεῖχε τῶν στρατιωτικῶν ἐπιχειρήσεων ἐν Πελο-

πονήσῳ ὡς δευτεραγωνιστῆς μέχρι τῆς Β' ἐν Ἑστρεῖ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως (1823), ὅτε μεταπηδήσας εἰς τοὺς πολιτικοὺς διωρίσθη ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν. Τὸ ἀξίωμα τοῦτο διετήρησε καὶ εἰς τὴν διάδοχον Κυβέρνησιν Γεωργίου Κουντουριώτου καὶ διεδραμάτισε σημαῖνον πρόσωπον κατὰ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον καὶ τὴν συντριβὴν τῶν «ἀνταρτῶν» (1824).

Ἡ εἰσβολὴ εἰς Πελοπόννησον τοῦ Ἱμπραήμ καὶ ἡ καταπληκτικὴ πρόοδος του ἀπήλλαξε τὸν Παπαφλέσσαν ἀπὸ τὴν πολιτικὴν μέθην καὶ ὁ ἄμεσος κίνδυνος τῆς ἐπαναστάσεως τὸν ὠδήγησε καὶ πάλιν εἰς τὰ ὄπλα. Ὅτι δὲν ἠδυνήθησαν οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος στρατιωτικοί, ἤλπισε νὰ ἐπιτύχῃ ὁ ἴδιος μὲ τὴν φλόγα τῆς ψυχῆς του καὶ ἀνέλαβεν — ὁ ὑπουργὸς αὐτὸς τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῆς Ἀστυνομίας — ἐκστρατεῖαν κατὰ τῶν προελαυνόντων Αἰγυπτίων. Ἦγηθεὶς δύο χιλιάδων περίπου ἀτάκτων στρατιωτῶν συνεκρούσθη μετὰ τῶν στρατευμάτων τοῦ Ἱμπραήμ εἰς Μανιάκι τῆς Πυλίας τὴν 20 Μαΐου 1825.

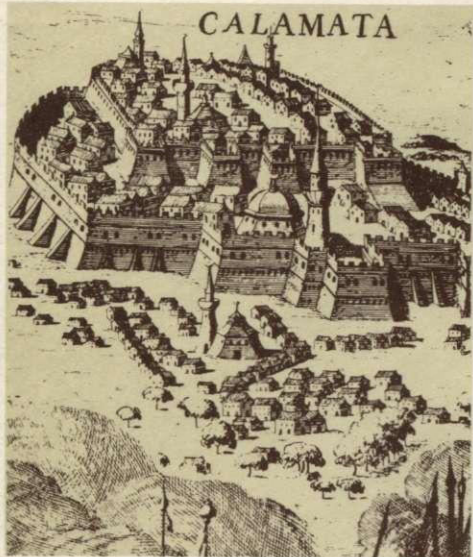
Κατὰ τὴν κρίσιμον ἐκείνην μάχην ὁ ἀρχιμανδρίτης Γρηγόριος Παπαφλέσσας, ἀφοῦ ἐπολέμησεν ὡς λέων, ἔπεσε μετὰ πολλῶν συναγωνιστῶν του ὑπὲρ Πατρίδος, ἀναδειχθεὶς οὕτω ἥρωα καὶ μάρτυρα τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Ἀγῶνος.

Ε. Γ. ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗΣ
Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου
Ἀθηνῶν

Διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν φιλοτελιστῶν λειτουργεῖ ἡ Ἑπιμετελεῖα συνδρομητῶν μονίμων παραγγελιῶν γραμματοσήμων καὶ φακέλων πρώτης ἡμέρας κυκλοφορίας. Οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διαμένοντες δύνανται ν' ἀπευθύνωνται, διὰ τὴν ἐγγραφήν των ὡς συνδρομητῶν καὶ διὰ πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν εἰς τὴν Ἑπιμετελεῖαν Φιλοτελισμοῦ ὁδὸς Αἰόλου 100 Ἀθῆναι (131).

Οἱ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς Χώρας, δύνανται ν' ἀπευθύνωνται εἰς τὴν ὡς ἄνω Ἑπιμετελεῖαν ὡς καὶ εἰς οἰονδήποτε Ταχυδρομικὸν Γραφεῖον τῆς Ἐπικρατείας.

Καθίσταται γνωστὸν εἰς τοὺς συνδρομητάς ὅτι πᾶσα αἴτησις ἢ χρηματικὴ κατάθεσις αὐτῶν ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμέρας τοῦ ἐπομένου μηνός. Συνεπῶς διὰ νὰ δύνανται νὰ λαμβάνουν ὅλας τὰς ἐκδιδομένας σειρὰς γραμματοσήμων δεόν νὰ μεριμνοῦν, ὥστε ὁ λογαριασμὸς των νὰ ἐμφανίζῃ ἐπαρκῆς πιστωτικὸν ὑπόλοιπον ἕνα τοὐλάχιστον μῆνα πρὸ τῆς κυκλοφορίας ἐκάστης τούτων.

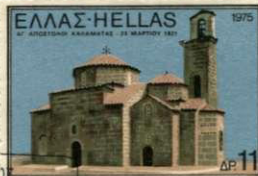
ΚΑΛΑΜΑΤΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ
ΠΡΩΤΗ ΗΜΕΡΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑΣ
1825-1975

ΑΘΗΝΑΙ 24 ΜΑΡΤΙΟΥ 75

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΔΙΚΑΙΟΥ
ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑΣ
1825-1975

ΑΘΗΝΑΙ 24 ΜΑΡΤΙΟΥ 75

